

College van beroep voor de examens

CBE2022-130
U2022/07847/MIC

Verzonden: 5 oktober 2022

Zaak 2022-130

Datum zitting: 14 september 2022

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, bijgestaan door de examiner van de cursus Arbeidsovereenkomstenrecht (RB2602), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 25 mei 2022 is namens de Commissie voor de examens (hierna: de Commissie) aan appellant medegedeeld dat hij op 20 april 2022 heeft voldaan aan de vereisten die worden gesteld aan het tentamen van de cursus Arbeidsovereenkomstenrecht (RB2602). Appellant heeft het cijfer 6,0 behaald.
2. Per e-mail van 21 juni 2022 heeft appellant beroep ingesteld tegen deze beslissing. Appellant heeft het beroep aangevuld op 18 juli 2022.
3. In het kader van de minnelijke schikking heeft tweemaal telefonisch contact plaatsgevonden tussen de examiner en appellant. Omdat de poging tot minnelijke schikking op 12 juli 2022 niet toereikend was, heeft de Commissie de examiner verzocht nogmaals contact op te nemen met appellant. Dit is op 9 augustus 2022 gebeurd. De Commissie en appellant zijn beide keren niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft per e-mail van 9 augustus 2022 aangegeven zijn beroep te willen doorzetten.
4. De Commissie heeft een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 14 september 2022 te Heerlen. Het College heeft partijen de mogelijkheid geboden om via een beeld- en geluidverbinding deel te nemen aan de hoorzitting. Appellant heeft op die manier deelgenomen aan de hoorzitting. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de Examens en mevrouw mr. H.J.M. Severeyns-Wijnenbergh, examiner van de onderhavige cursus, ook op die manier deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep van appellant richt zich tegen de beoordeling van het tentamen d.d. 20 april 2022 van de cursus Arbeidsovereenkomstenrecht (RB2602), meer specifiek tegen de vragen 2c, 3c en 4a.
3. Met betrekking tot de beoordeling van het tentamen voert appellant onder verwijzing naar zijn beantwoording (het CoachingReport) en het studiemateriaal het volgende aan:
 - a. Tentamenvraag 2c is naar mening van appellant dermate onduidelijk, dat hij nooit tot het volledig juiste antwoord had kunnen komen. In zijn beantwoording is hij ervan uitgegaan dat de werknemer uit de casus in dienst wil blijven. Het antwoordmodel gaat echter ook uit van acceptatie van het einde van de arbeidsovereenkomst en sluit zodoende niet aan bij de feiten zoals weergegeven in de casus. Daarbij voert appellant aan dat van juristen wordt verwacht dat zij uit een feitencomplex de relevante feiten halen, deze juridisch kwalificeren

en vervolgens kunnen toepassen. Dat vereist naast een nauwkeurige lezing van de casus ook een duidelijke vraagstelling. Indien de vraag anders was geformuleerd, had appelland hoogstwaarschijnlijk het juiste antwoord kunnen geven. Immers, in eerdere vragen heeft hij reeds laten zien de relevante leerstukken uit vraag 2c correct te kunnen toepassen. Doordat de vraag onduidelijk geformuleerd is, is er sprake van strijd met het recht. Appellant is van mening dat voor zijn antwoord meer punten moet worden toegekend, mogelijk zelfs het maximale aantal van 16 punten, of dat de cesuur dienovereenkomstig wordt aangepast.

- b. Appellant stelt dat zijn antwoord op vraag 3c in voldoende mate overeenkomt met het antwoordmodel. Appellant heeft de begrippen 'vakantie' en 'verlof' reeds voldoende toegelicht onder vraag 3a. Het noemen van een specifiek artikellid in zijn antwoord acht hij niet relevant, omdat uit de vraag reeds blijkt dat de werknemer in bezit is van een verklaring waaruit blijkt op hoeveel vakantie werknemer nog aanspraak kan maken. Bovendien sluit appellant met zijn antwoord naadloos aan op een vergelijkbare casus uit de zelftoets van leereenheid 8 op yOUlearn. Appellant betoogt dat voor zijn antwoord het volledig aantal punten dient te worden toegekend.
 - c. Appellant voert ten aanzien van vraag 4a aan dat zijn antwoord in voldoende mate overeenkomt met het antwoordmodel. Relevante onderdelen van het antwoordmodel – de algemene factoren die van belang zijn in het kader van het tenietdoen van een concurrentiebeding – komen terug in zijn antwoord. Bovendien verwijst hij naar het cursusmateriaal, waaruit blijkt dat er geen algemene lijn valt te trekken ten aanzien van tenietdoen van een concurrentiebeding. Het is daarom in strijd met het recht dat hij voor deze vraag slechts 4 van 5 punten heeft toegewezen gekregen.
4. Appellant verzoekt het College om zijn administratieve beroepschrift gegrond te verklaren, de bestreden beslissing te vernietigen en te bepalen dat opnieuw beslist dient te worden met inachtneming van de hetgeen in het beroep is aangevoerd.
5. Ten aanzien van de minnelijke schikking, voert appelland onder verwijzing naar jurisprudentie van het CBHO aan dat er geen verplichting bestaat om een schikkingsvoorstel te doen, maar wel dat er een op schikking gericht gesprek plaatsgevonden moet hebben. Appellant betwist dat een dergelijk gesprek in eerste instantie heeft plaatsgevonden. Op 12 juli 2022 heeft de examiner telefonisch contact met appelland opgenomen, waarbij zij inhoudelijk verwees naar eerdere mailcorrespondentie tussen appelland en de examiner over de tentamenvragen. De examiner heeft meegedeeld dat zij geen aanleiding zag voor een schikking. Appellant geeft aan dat de weergave van het telefoongesprek in het verweerschrift van de examiner een onjuiste voorstelling van zaken is. Appellant stelt dat een op schikking gericht gesprek op zijn minst een inhoudelijke reactie op alle beroepsgronden inhoudt. In de eerdere mailcorrespondentie is de examiner niet inhoudelijk ingegaan op de bezwaren van appelland tegen vraag 3c.
- Nadat de examiner op 9 augustus 2022 een tweede maal telefonisch contact met appelland heeft opgenomen, geeft hij aan dat er alsnog gelegenheid is geweest om het beroepschrift inhoudelijk te bespreken. Omdat het gesprek echter plaatsvond nadat de examiner haar verweerschrift had opgesteld, bestaat bij appelland het gevoel dat de examiner daar niet meer op terug kon komen. Had het gesprek op een eerder moment plaatsgevonden, dan was er mogelijk wel ruimte geweest voor een minnelijke schikking.
6. Wat betreft de beoordeling van het tentamen, voert de examiner het volgende aan:
- a. Ten aanzien van vraag 2c, geeft zij gemotiveerd aan welke elementen uit het antwoordmodel ontbreken in het door appelland gegeven antwoord en waarom niet meer punten konden worden toegekend. De examiner betoogt dat uit de formulering van de vraag voldoende blijkt dat de beantwoording zowel moet ingaan op vorderingen die de werknemer ten dienste staan als hij in dienst wil blijven, als op vorderingen wanneer de werknemer berust in beëindiging van de overeenkomst. Er is haars inziens geen sprake van een onduidelijke vraag.
 - b. Met betrekking tot vraag 3c, heeft de examiner gemotiveerd aangegeven welke elementen uit het antwoordmodel ontbreken in het door appelland gegeven antwoord en hoe dit heeft geleid tot aftrek van twee punten. De student dient de verklaring uit de vraag juridisch te duiden met een wettelijke grondslag, hetgeen een essentieel onderdeel van het antwoord uitmaakt.
 - c. Bij vraag 4a geeft de examiner aan dat appelland alleen feitelijke omstandigheden genoemd heeft die een rol (kunnen) spelen bij de afweging van de rechter ten aanzien van het tenietdoen van een concurrentiebeding, maar de algemene factoren ontbreken in het

- gegeven antwoord. Deze algemene factoren zijn echter het uitgangspunt van waaruit de (feitelijke) omstandigheden worden beoordeeld. De bewering van appelland dat er geen algemene lijn valt te trekken, is juist. Echter, in de beantwoording dient aandacht te worden geschonken aan factoren die in de rechtspraak zijn ontwikkeld. De casus moet worden opgelost aan de hand van deze factoren, maar dat heeft appelland nagelaten. Zodoende is aftrek van 1 punt voor het door appelland gegeven antwoord gerechtvaardigd.
7. Ten aanzien van de minnelijke schikking, geeft de examiner aan dat zij reeds in een eerder stadium (voor het beroepschrift werd ingediend) inhoudelijk gereageerd heeft op vragen van appelland ten aanzien van de aan hem toegekende punten. Daarbij heeft zij per abuis over het hoofd gezien dat zij niet eerder inhoudelijk had gereageerd op vraag 3c. De examiner is opnieuw met appelland in gesprek getreden, maar benadrukt dat een gesprek in het kader van een minnelijke schikking niet per se hoeft te leiden tot toekenning van extra punten. Ten aanzien van het moment waarop het minnelijk schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden, geeft de examiner aan dat zij het beroepschrift serieus heeft bekeken, maar geen aanleiding zag om extra punten toe te kennen. Het feit dat zij op het moment van het gesprek het verweerschrift al had geschreven, doet daar niet aan af.
 8. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
 9. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig tentamenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examiner. Dit brengt met zich dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
 10. Het College overweegt dat appelland voor het tentamen van 20 april 2022 behorende bij de cursus Arbeidsovereenkomstenrecht (RB2602) het cijfer 6,0 heeft behaald.
 11. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
 - a. Met betrekking tot de fase van minnelijke schikking overweegt het College dat voldoende is gebleken dat er (meermaals) contact heeft plaatsgevonden met appelland en dat de examiner appelland daarbij heeft voorzien van een inhoudelijke toelichting op de beoordeling en op hetgeen appelland heeft aangevoerd in het kader van zijn beroep. Voor het College is tevens vast komen te staan dat er een dialoog gevoerd is tussen appelland en de examiner. Hoewel uiteindelijk geen minnelijke schikking werd aangeboden, kan niet gekomen worden tot het oordeel dat de fase van minnelijke schikking niet juist werd doorlopen. De standpunten van partijen zijn vooraf uiteengezet en de schikkingfase hoeft niet in te houden dat er daarmee dan ook ruimte is voor onderhandelingen. Volgens het College is het aanbieden van een minnelijke schikking c.q. een aanbod tot extra puntentoekenning geen vereiste voor een minnelijke schikkingstraject.
 - b. Het College overweegt dat de examiner met betrekking tot vraag 2c gevolgd kan worden in haar verweer dat appelland de casus slechts gedeeltelijk heeft uitgewerkt, waardoor niet meer punten kunnen worden toegekend. Het College betreft hierbij dat uit de vraagstelling een duidelijke adviesvraag kan worden afgeleid, waarbij het voor de hand ligt dat de student adviseert over zowel de voortdurende als de beëindiging van het arbeidscontract. Zeker gezien de in de vraagstelling opgenomen zin: "Hij wil eigenlijk in dienst blijven van Kasper Linzen, maar realiseert zich ook dat het samenwerken dan niet van een leien dakje zal gaan". Voorts acht het College van belang dat er voor vraag 2c maar liefst 16 punten zijn te behalen, en dat voor appelland ook daaruit kan worden afgeleid dat van het meer gevraagd werd, dan het uitwerken van het enkele scenario dat appelland voor ogen had.
 - c. Met betrekking tot vraag 3c en 4a heeft de examiner voldoende onderbouwd welke onderdelen uit het antwoordmodel ontbreken bij de beantwoording van de betwiste vragen en voor welke onderdelen punten werden toegekend. Gelet op verweerders reactie op de beroepsgronden en de ter zitting gegeven toelichting kan niet worden geconcludeerd dat er sprake is van een onzorgvuldige of kennelijk onredelijke beoordeling.
 12. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door dr. mr. ing. K.J.H. Hoofs, voorzitter, en dr. ir. H.L. Jonker, H.C.E. Pepels, drs. I.V. Storm-Stevelmans en mr. S. van der Waal, in tegenwoordigheid van mr. A.L.H. Soons-Koopman, plaatsvervangend secretaris, op 14 september 2022.

w.g. de plaatsvervangend secretaris,

w.g. de plaatsvervangend voorzitter,

mr. A.L.H. Soons-Koopman

dr. mr. ing. K.J.H. Hoofs

Voor eensluidend afschrift,

mr. A.L.H. Soons-Koopman

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door appellant binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag